

ארצי קמיה כי היכי דליקום בהימנותיה –

He appeased him in order to retain his credibility

OVERVIEW

נגזל or רבינא ruled that if the נגזל gave to the גזול the stolen field as a present it reverts back to the לוקח since presumably the גזול appeased the נגזל in order דליקום בהימנותיה. Our תוספות derives from this a הלכה פסק.

משמע דהכי הלכתא¹ מדלא נקט לישנא דלא נקרייה גזול –

It is apparent that this (כי היכא דליקום בהימנותיה) is the definitive ruling, since the גמרא² did not mention the opinion of גזול only the opinion of לוקח בהימנותיה.

דלקיום בהימנותיה is the הלכה offers an additional reason why the תוספות:

ועוד דהלכה כרב אשי דהוא בתראה³ וגדול בחכמה ובמנין⁴:

And furthermore that ruling is like רב אשי (who gave the reason of ליקום), for he was the last of the אמוראים and רב אשי was greater in wisdom than מר זוטרא and his academy was larger in numbers.

SUMMARY

We follow the ruling of רב אשי that the reason it reverts back is because דניחא ליה דליקום בהימנותיה.

THINKING IT OVER

סתמא initial proof that the הלכה is like רב אשי is that (seemingly) the תמא mentions only ליקום בהימנותיה and not גזולנא דלא נקרייה גזול. However it is possible that these are the words of רב אחא ורבינא who are individuals. Why is this a (conclusive) proof?⁵

---

¹ Therefore even if the גזול gave away the field as a gift, if he subsequently purchased it from the גזול it remains by the מתנה.

² See 'Thinking it over'.

³ רב אשי רבינא סוף הוראה. See רש"ש. The גמרא later (פ,א) states.

⁴ Others interpret ובמנין to mean that he was older.

⁵ See נח"מ and מהרש"א, מהר"ם שי"ף, רש"ש.